

Adspicis in læva fœdatum cæde recenti
Humanum caput. En arcum celeresque sagittas,
Quæis solet, adducto dum flectit cornua nervo,
Vulnera certa viris certamque infligere mortem.

Mox defessa hominum venatu tradere somno
Membra volens, lectum contextum rariùs instar
Reticuli, gemino à palo quem fixit utrimque,
Conscendit, textoque caput reclinat & artus.

MAGELLA
NICA.

Haud procul hinc nitidum caput exserit ultima Nymphe
Virginis os vultumque gerens, pectusque venustum:
Trunca manus & trunca pedes, vix cognita paucis.
Hujus amore aiunt Magellum nuper Iberum
Exarsisse, freto dum se commisit ad Austrum,
Et vocitasse suo de nomine MAGELLANAM.
Ille etenim tum fortè, micantibus undique flammis,
Incautam semel adspexit, solemnia festa
Dum parat: Hinc Virgo multo suffusa rubore
Extemplo caput occuluit, furvoque seipsam
Involvit fumo & fusca caliginis umbris.

At, ne fors iterum temere sese illa videndam
Præbeat, hanc fixit memorem sub pectore flammam.
Audisti quid prima foris tibi pagina monstret
Spectator. ne siste oculos hîc; inspice porro,
Atque Orbem brevibus vastum metire tabellis.
Sic poteris tutò regiones ire per omnes,
Ignotasque inter longinqua per oppida gentes,
Fluminaque, & montes, valles, maria omnia circum,
Ac peragrarè vagi quidquid capit orbita mundi.

